

นิทานเรื่อง เด็กน้อยกับแมลง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีลูกชายของคนดูแลสวนคนหนึ่งชื่อว่า 'อิซัค' แม่ของอิซัคให้กำเนิดเขาในสวนของพระราชาราชแห่งอาณาจักรบุปผา ด้วยเหตุนี้ เหล่าแมลงที่อยู่ในสวนจึงรู้สึกผูกพันกับอิซัคมากเป็นพิเศษ

ทุก ๆ วัน อิซัคจะช่วยพ่อของเขาดูแลต้นไม้ในสวนจนกลายเป็นกิจวัตร ส่วนในช่วงที่ว่าง เด็กน้อยก็มักจะเข้าไปนอนเล่นในดงดอกไม้ เพื่อพูดคุยกับเพื่อนแมลงที่แสนน่ารักจนถึงเวลามืดค่ำ อิซักรักต้นไม้ทุกต้นและแมลงทุกตัวตั้งเป็นญาติสนิท ส่วนเหล่าแมลงเองก็รักอิซัคและครอบครัวไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

วันหนึ่ง มีกษัตริย์จากเมืองข้างเคียงเดินทางมายังอาณาจักรบุปผาโดยมิได้นัดหมาย กษัตริย์พระองค์นี้ทรงตั้งใจที่จะมาหาเรื่องเพื่อแย่งชิงอาณาจักรบุปผาอันอุดมสมบูรณ์ไปเป็นของตน ซึ่งเมื่อพระราชาราชแห่งอาณาจักรบุปผาต้อนรับขับสู้และตั้งให้พ่อของอิซัคนำต้นไม้หายากมาถวายเป็นของที่ระลึก กษัตริย์ผู้ประสกรัยจึงได้ทีแกล้งทำเป็นรับกระถางพลาด โดยเจตนาให้กระถางต้นไม้หล่นใส่เท้าของตนเอง เพื่อหาเหตุในการประกาศสงคราม

ทันทีที่กษัตริย์เจ้าเล่ห์จากไปด้วยความโกรธ เหล่าขุนนางแห่งอาณาจักรบุปผาก็พากันรีบร่ำให้พระราชาราชโทษพ่อของอิซัคในฐานะที่เป็นต้นเหตุทำให้เกิดความปั่นป่วน แม้พระราชาราชจะรู้ว่าพ่อของอิซัคไม่ผิด แต่พระองค์ก็ทรงต้องจำใจสั่งขังพ่อของอิซัคเป็นการชั่วคราวเพื่อรอการไต่สวนอย่างยุติธรรมอีกครั้ง จากนั้น พระราชาราชก็ทรงเรียกเหล่าเสนาบดีและขุนนางทั้งหลายให้ช่วยกันคิดหาวิธีรับมือกับข้าศึกอย่างเร่งด่วน

เป็นเวลานานหลายชั่วอายุคนแล้ว ที่ชาวบุปผานครมีชีวิตอย่างสงบสุขโดยปราศจากสงครามและการต่อสู้ ดังนั้น เมื่อมีคนคิดร้ายจะเข้ามาบุกรุก ทุก ๆ คนในอาณาจักรบุปผาจึงมีแต่แต่ด้าน และคิดไม่ออกว่าพวกเขาจะปกป้องตัวเองและบ้านเมืองของพวกเขาเอาไว้ได้อย่างไร

เย็นวันนั้น ในขณะที่พระราชาราชเริ่มรู้สึกหมัดหวังกับการหาวิธีป้องกันบ้านเมืองจากอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้น ทหารยามผู้จงรักภักดีได้เข้ามาทูลพระองค์ด้วยความกระตือรือร้นว่า บุตรชายของคนดูแลสวนต้องการที่จะเข้าเฝ้าพระราชาราชเพื่อขอปลงล้างความผิดให้แก่บิดาของเขา

แม้ว่าพระราชาราชจะทรงมีงานที่ยุ่งมาก แต่พระองค์ก็ไม่เคยปฏิเสธคำร้องขอของเด็ก ๆ ด้วยเหตุนี้ อิซัคจึงได้รับอนุญาตให้เข้าเฝ้าพระราชาราชทันที

พระราชาราชทรงแปลกใจเมื่อเห็นเด็กน้อยเดินเข้ามาหาพระองค์โดยมีฝูงผีเสื้อ โบกบินอยู่รอบ ๆ ตัวเต็มไปหมด อิซัคบอกให้พระราชาราชบายใจว่า ผีเสื้อเหล่านี้...รวมทั้งแมลงชนิดอื่น ๆ ที่รอเขาอยู่ข้างนอก ล้วนแล้วแต่เป็นแมลงที่อาศัยอยู่ในสวนของพระราชาราชด้วยกันทั้งสิ้น อิซัคเอ่ยปากบอกพระราชาราชต่อไปว่า ตัวเขาและเพื่อนแมลงได้ปรึกษากันอย่างถี่ถ้วน และพวกเขาทั้งหมดอยากจะทำขอรับอาสาปกป้องบ้านเมืองจากข้าศึก เพื่อเป็นการปลงล้างความผิดให้แก่บิดาผู้เป็นที่รักของเขา

พระราชาราชทรงมองแววตาอันแน่วแน่ของเด็กน้อย จากนั้น พระองค์ก็ทรงใคร่ครวญอยู่ครู่หนึ่ง ในที่สุด พระองค์ก็ตัดสินใจอนุญาตให้เด็กน้อยทำตามคำร้องขอ

วันรุ่งขึ้น เมื่อเสียงฝีเท้าฆ้องของกองทัพข้าศึกดังกึกก้องไปทั่วทุกสารทิศ เด็กน้อยอิซซัคก็ส่งสัญญาณให้เพื่อนแมลงดำเนินการตามแผน

ทันทีที่เหล่าแมลงได้รับสัญญาณจากอิซซัค ฝูงเสือนับล้าน ๆ ตัวก็พร้อมใจกันบินขึ้นไปบนฟ้า แล้วรวมตัวกับฝูงผึ้งจนคล้ายกับอสุรกายขนาดยักษ์ ซึ่งมีสีน้ำตาลปนขาวโพลนของเสือกกล้า แมลงยังมีเสียงหึ่ง ๆ คล้ายกับเสียงของปิศาจที่กำลังคลุ้มคลั่ง

เมื่อกษัตริย์และกองทหารที่ต้องการจะเข้ามารุกรานเห็นว่ามืออสุรกายร่างยักษ์ปีกหลักคอยปกป้องอาณาจักรรูปผาอยู่ ทุก ๆ คนจึงพากันกลัวจนเข้าถอยไปหมด และในไม่ช้า กองทัพที่หมายจะเข้ามารุกรานอาณาจักรรูปผาก็แตกกระเจิงจนไม่เหลือสมาชิกให้เห็นเลยแม้แต่คนเดียว

และแล้ว...พ่อของอิซซัคก็ได้รับการปล่อยตัวออกจากที่คุมขัง พ่อภูมิใจในตัวของตัวเองเช่นเดียวกับที่ทุก ๆ คนในเมืองต่างภูมิใจในตัวของเด็กน้อยผู้กล้าหาญ รวมทั้งฝูงแมลงที่แสนมหัศจรรย์

หลังจากนั้น ผู้คนในเมืองจึงร่วมใจกันปลูกต้นไม้ดอกไม้เพื่อเป็นของขวัญให้แก่เหล่าแมลงที่ช่วยกันปกป้องบ้านเมืองของพวกเขาเอาไว้

อิซซัคมีความสุขมากที่เห็นอาณาจักรรูปผามีดอกไม้สวย ๆ บานสะพรั่งเต็มไปหมด ในที่สุด เรื่องราวทั้งหมดก็จบลงด้วยดี

ข้อคิด ทุกสรรพสิ่งล้วนมีค่าไม่เว้นแม้แต่ธรรมชาติ มนุษย์พึงพาธรรมชาติมาอย่างยาวนาน ถึงตาที่มนุษย์เราจะคอยดูแลรักษาธรรมชาติบ้าง และจงกล้าหาญ กล้าเผชิญหน้า